

تأثیر اسیدچ های مختلف بر استحکام باند برشی باندینگ نسل پنجم به سطح مینای دندان

محمدعلی مقدم^۱، محسن جعفری^۲، عاطفه یوسفی جوردهی^{۱*}

^۱ استادیار گروه ترمیمی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

^۲ دندانپزشک، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

تاریخ ارائه مقاله: ۹۹/۵/۲۰ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱/۱۷

Effect of Different Acid-Etchings on the Shear Bond Strength to the Enamel Using the Fifth-Generation Dentin Bonding Agent

Mohammad Ali Moghadam¹, Mohsen Jaafari², Atefeh Yousefi Jordehi^{1*}

¹ Assistant Professor, Department of Operative Dentistry, School of Dentistry, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

² Dentist, Department of Operative Dentistry, School of Dentistry, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

Received: 10 August 2020; Accepted: 6 April 2021

Introduction: Changes in the enamel structure using a suitable acid for adequate time are the basic method of retention and strength of the composite restorations. This in vitro study aimed to compare the effect of different acid etching on the shear bond strength to the enamel surface using the fifth-generation dentin bonding.

Materials and Methods: In total, 80 human pre-molar teeth were collected and divided into four groups of 20 teeth per group based on the acid etching of Morva-Etch, Kimia, Ultra-Etch, and Etch-Rite. After enamel etching and using Single Bond (3M ESPE-USA), 2 mm cross-sectional mold filled with Z250 composite (3M ESPE-USA) was placed on the treated tooth surface and cured. The samples were then placed in a thermocycler (500 cycles) (30 sec at 55°C, 20 sec at 25°C, and 30 sec at 5°C). Furthermore, the shear bond strength was measured and recorded using the Instron testing machine with a crosshead speed of 0.5 mm/min and a force of 120 N through a knife blade with a final thickness of 0.5 mm. The obtained data were statistically analyzed in SPSS software (version 24) using one-way ANOVA and Tukey's test. A p-value less than 0.05 was considered statistically significant.

Results: The results of one-way ANOVA showed a significant difference among the studied groups regarding shear bond strength ($P < 0.05$). The Tukey's test also revealed that the shear bond strength of Morva-Etch acid etching was significantly higher than that of the other groups; however, no significant difference was found among the other acid etchings in this regard.

Conclusion: According to the results of this study, the shear bond strength of Iranian Morva-Etch to the enamel was the highest, compared to the other groups. Moreover, Kimia, Ultra-Etch, and Etch-Rite provided sufficient shear bond strength to the enamel.

Key words: Acid etching, Enamel, Resin composite, Shear bond strength

Corresponding Author: dr.yousefi.j@gmail.com , dr.yousefi@zums.ac.ir

J Mash Dent Sch 2021; 45(2): 170-77.

چکیده

مقدمه: روش اساسی تأمین گیر و استحکام ترمیم های کامپوزیت، ایجاد تغییرات ریزساختاری در ساختار مینا با استفاده از اسید در زمان مناسب می باشد. این مطالعه به منظور مقایسه اثر اسیدچ های مختلف بر استحکام باند برشی باندینگ نسل پنجم به سطح مینای دندان به صورت آزمایشگاهی انجام شد.

مواد و روش ها: ۸۰ عدد دندان پره مولار انسانی جمع آوری و به ۴ گروه ۲۰ تایی بر اساس اسیدچ های Ultra-Etch, Kimia, Morva-Etch و Etch-Rite تقسیم شدند. پس از اچ نمودن مینای دندان و استفاده از Single Bond (3M ESPE, USA)، مولد پرشده با کامپوزیت Z250 (3M ESPE, USA) به سطح مقطع ۲ میلی متر مربع بر روی سطح آماده شده دندان قرار داده و کیور شد. سپس نمونه ها در دستگاه ترموسیکل (۳۰ ثانیه دمای ۵۵ درجه، ۲۰ ثانیه دمای ۲۵ درجه و ۳۰ ثانیه دمای ۵ درجه) ۵۰۰ دور قرار گرفتند. میزان استحکام باند برشی نمونه ها با استفاده از دستگاه اینسترون با سرعت ۰/۵ mm/min و نیروی ۱۲۰ نیوتن به وسیله تیغه چاقویی شکل با ضخامت انتهایی ۰/۵ میلی متر، اندازه گیری شد. داده های بدست آمده توسط آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون توکی در نرم افزار SPSS24 مورد بررسی آماری قرار گرفتند ($P < 0.05$).

یافته ها: نتایج آزمون One-way ANOVA نشان داد میان استحکام باند برشی گروه های مورد بررسی اختلاف معنی داری وجود داشت

($P < 0.05$). آزمون تعقیبی توکی نشان داد اسیدچای Morva-Etch بیشترین استحکام باند را نسبت به سایر گروه ها داشت و سایر اسیدچای ها تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشتند.

نتیجه گیری: بر اساس نتایج این مطالعه، اسیدچای ایرانی Morva-Etch بیشترین استحکام باند برشی به مینا را نسبت به سایر گروه ها داشت و سه اسیدچای Kimia, Ultra-Etch و Etch-Rite نیز استحکام برشی کافی جهت حفظ باند ایجاد میکنند.

کلمات کلیدی: استحکام باند برشی، کامپوزیت رزین، مینا، اسیدچای
مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۴۰۰ دوره ۴۵ / شماره ۲: ۷۷-۱۷۰.

مقدمه

پوسیدگی و درمان آن همیشه یکی از مسائل مهم دندانپزشکی بوده است، در مورد این دو مسئله تحقیقات و مطالعات فراوانی انجام گرفته و همواره سعی شده که علاوه بر یافتن طرق موثر پیشگیری، روش های درمانی هم به نحوی طراحی شوند که در نهایت درمان با دوام، کم هزینه و قابل دسترس باشد. یکی از شرایط لازم و مهم جهت انتخاب ماده ترمیمی، تطابق کامل و ایده آل با دیواره های حفره می باشد تا بتوان ریزش بین ترمیم و دندان را به حداقل رساند. پیشرفت های شگفت انگیزی هم که در زمینه درمان های زیبایی، تکنیک و مواد حاصل شده است، همه با هدف تامین هر چه بیشتر رضایت بیماران از نظر ظاهر و کیفیت ترمیم ها می باشد. در این زمینه رزین کامپوزیت ها و روش های کاربرد اسیدچای، پیشرفت های قابل توجهی داشته اند.^(۱) دندانپزشکان با بهره گیری از پیشرفت هایی که در زمینه ترمیم های همرنگ دندان صورت گرفته و با استفاده از تکنیکی محافظه کارانه علاوه بر بازسازی دندان، زیبایی را نیز تامین می نمایند.^(۲)

در گذشته برای برقراری ثبات و گیر ترمیم های آمالگام، اغلب نیاز به برداشتن ساختار سالم دندان بود، در صورتی که با کاربرد سیستم های باندینگ در اکثر موارد نیاز به این کار نمی باشد. چسبندگی، ریزش را در حد فاصل دندان و ترمیم کاهش می دهد و به دنبال آن حساسیت بعد از ترمیم و پوسیدگی های ثانویه کاهش می یابد. ترمیم های

باند شده، نیروهای فانکشنال را از سطح باندینگ به دندان انتقال می دهند و توانایی تقویت نمودن ساختمان دندان ضعیف شده را نیز دارند. مکانیسم اتصال مواد رزینی به مینای دندان مکانیسم ساده ای است که توسط کاربرد ماده اچینگ صورت می گیرد. سطح مینا به دلیل برخورداری از میزان بالای مواد معدنی و ساختاری یکتواخت، باند میکرومکانیکال مناسبی با مواد رزینی ایجاد می کند. به علاوه کاربرد ماده اچینگ بر سطح مینا حداقل ریزش لبه ای را به همراه دارد.^(۳)

اچینگ روش رایج ایجاد خشونت سطحی برای پیوند میکرومکانیکی بهتر می باشد. به عبارت دیگر، اچینگ به معنای ناصاف کردن سطح دندان طی کاربرد یک اسید می باشد. اچینگ سطح مینا با اسید فسفریک اولین بار در سال ۱۹۵۵ توسط Buonocore معرفی گردید.^(۴) اسید یا محلول Conditioning سطح دندان را که قبلا دارای انرژی سطحی کم و اسمیر لایر بوده، تغییر داده و انرژی سطحی آن را افزایش می دهد.^(۵)

اچینگ از این جهات به باندینگ کمک می کند: برداشت دبری ها و بالابردن انرژی سطحی مینا به نحوی که موجب مرطوب سازی سطح مینا توسط رزین می شود، افزایش سطحی از مینا که جهت باندینگ به رزین در دسترس است.^(۵)

اسیدچای ۱۰ میکرومتر از سطح مینا را برداشته و لایه ای متخلخل به عمق ۵۰-۵ میکرومتر ایجاد می نماید.^(۶) هنگامی

گروه ۳، اسید Ultra-Etch ۳۵٪ (Ultradent, USA) و در گروه ۴، اسید Etch-Rite ۳۸٪ (Pulpdent, USA) استفاده شد.

سپس مینای مورد نظر به مدت ۲۰ ثانیه بر اساس دستورالعمل کارخانه سازنده، اچ شده و به مدت ۳۰ ثانیه با پوآر آب و هوا شست و شو داده و خشک شد. برای تکمیل آماده سازی سطح از عامل اتصال دهنده Single Bond (3M ESPE, USA) استفاده شد؛ به این صورت که با استفاده از برس، دو لایه از عامل اتصال دهنده روی سطح قرار گرفته و هر لایه ۲ تا ۵ ثانیه با پوآر هوا برای تبخیر حلال، نازک گردید. سپس به مدت ۲۰ ثانیه طبق دستور کارخانه ی سازنده و شدت 920mw/cm^2 با دستگاه LED لایت کیور (Woodpecker, China) کیور شد. پس از کیور کردن عامل اتصال دهنده مقداری کامپوزیت (3M Z250) (ESPE-USA) درون مولد پلاستیکی شفافی به سطح مقطع ۲ میلی متر مربع قرار گرفت؛ به طوری که کامپوزیت به صورت محدب از انتهای مولد بیرون زده شد تا تمام سطح آماده سازی شده با کامپوزیت درگیر شود. مولد پر شده با کامپوزیت بر روی سطح آماده شده دندان قرار داده شد و از سه جهت مزیال، دیستال، باکال به مدت ۲۰ ثانیه از هر جهت کیور شد. سپس مولد به وسیله تیغ بیستوری برش داده شد و به آهستگی از کامپوزیت جدا شد. نمونه ها پس از آماده شدن، در آب مقطر قرار داده شدند.^(۱۰)

آماده سازی تمامی نمونه ها در یک روز انجام گرفت. سپس نمونه ها به مدت یک هفته در دستگاه انکوباتور (Peking, Iran) در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد در آب مقطر به منظور شبیه سازی با محیط دهان غوطه ور شدند. سپس نمونه ها در دستگاه ترموسیکل قرار گرفت و تعداد ۵۰۰ ترموسیکل چرخه به مدت ۸۰ ثانیه (۳۰ ثانیه دمای ۵۵ درجه سانتی گراد، ۲۰ ثانیه دمای ۲۵ درجه اتاق و ۳۰ ثانیه دمای

که ماده ای با پایه رزینی و خاصیت سیالیت، روی سطوح اسید اچ شده نامنظم قرار میگیرد، رزین به داخل سطح نفوذ کرده و همزمان این نفوذ به دلیل فرآیند موئینگی تشدید می شود. سپس مونومرهای موجود در این ماده پلیمریزه شده و ماده در داخل سطوح مینایی قفل می گردد. شکل گیری استتاله های میکروسکوپی رزینی در داخل تخلخل های سطح مینا، اساس فرآیند چسبندگی رزین به مینا می باشد.^(۷و۸)

از عوامل مؤثر بر میزان اچینگ میتوان به نوع و غلظت اسید مورد استفاده، درصد اسید، عامل غلیظ کننده، حالت ماده اچ کننده (ژل، نیمه ژل، محلول آبی)، مدت زمان اچ کردن، مدت زمان شستشو، ترکیب شیمیایی و شرایط مینا، نوع دندان (دائمی یا شیری) و تمیز نگهداشتن ناحیه اچ شده از آلودگی بزاق و رطوبت اشاره نمود.^(۹)

یکی از مشکلات دندانپزشکان عدم آگاهی آنان از کیفیت تولید محصولات ایرانی است که همین امر آنان را به استفاده از محصولات خارجی ترغیب کند. هدف از این مطالعه مقایسه اثر اسید های ایرانی Morva-Etch و Kimia و اسید های خارجی Ultra-Etch و Etch-Rite بر روی استحکام باند برشی باندینگ نسل پنجم به سطح مینای اچ شده به صورت in vitro بود.

مواد و روش ها

برای انجام این تحقیق تجربی آزمایشگاهی، ۸۰ عدد دندان پره مولار انسانی جمع آوری شده و از هرگونه بقایای بافتی پاک و تا زمان انجام تحقیق در محلول تیمول نگهداری شدند. سپس دندان ها در آکریل آکروپاس (Marlic-Iran) مانت شده و به ۴ گروه ۲۰ تایی تقسیم شدند.

در گروه ۱، اسید Morva-Etch ۳۷٪ (Morvabon, Iran)، در گروه ۲، اسید چیمیا ۳۷٪ (Aghel manesh, Iran)، در

یافته ها

ابتدا حداکثر، حداقل، میانگین و انحراف معیار استحکام باند برشی در هر کدام از گروه ها مشخص شد (جدول ۲). با استفاده از آزمون کولموگروف اسمیرنف توزیع متغیر استحکام باند برشی در هر ۴ گروه نرمال به دست آمد. لذا جهت مقایسه استحکام باند برشی در بین ۴ گروه از آزمون پارامتری One-way ANOVA و آزمون تعقیبی توکی استفاده گردید.

بررسی نتایج با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه نشان داد میزان استحکام باند برشی در گروه های مورد بررسی تفاوت معنی داری داشت ($P < 0/001$). جهت بررسی این تفاوت از آزمون تعقیبی توکی استفاده گردید. میزان استحکام باند گروه اسیداج Morva-Etch به طور معنی داری بیش از همه ی گروه ها بود ($P < 0/001$). استحکام باند سه گروه اسیداج Kimia، Ultra-Etch و Etch-Rite با یکدیگر یکسان بوده و اختلاف معنی داری بین آنها مشاهده نشد (جدول ۳).

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار استحکام باند برشی در

گروه های مورد مطالعه

اسید اچ	استحکام باند برشی (MPa)	(انحراف معیار \pm میانگین)	حداکثر	حداقل
		$25/89 \pm 7/47$	37/69	9/83
Morva-Etch		$17/81 \pm 3/14$	25/03	13/14
Kimia		$17/36 \pm 2/84$	22/45	9/95
Ultra-Etch		$16/76 \pm 2/45$	21/02	13/00

P value $< 0/05$

۵ درجه سانتی گراد) بر روی آن ها انجام گرفت. مجدداً نمونه ها به مدت ۲۴ ساعت در دستگاه انکوباتور ۳۷ درجه قرار داده شدند تا تنش های ناشی از اعمال فوق آزاد گردد. به منظور بررسی آزمون استحکام باند برشی، نمونه ها در دستگاه اینسترون (Zwick Roell, Germany) با سرعت ۰/۵ mm/min قرار داده شدند و نیروی ۱۲۰ نیوتن به وسیله تیغه چاقویی شکل با ضخامت انتهایی ۰/۵ میلی متر (به نحوی که تیغه در نزدیک ترین فاصله ممکن به محل اتصال ترمیم و دندان به صورت عمود قرار گیرد) وارد و نیروی شکست توسط ماتریور دستگاه برحسب نیوتن ثبت شد. با تقسیم نیرو بر سطح مقطع محل اتصال کامپوزیت به دندان، استحکام باند برشی برحسب مگا پاسکال محاسبه گردید. پس از بررسی استحکام باند برشی، PH اسیداج ها با استفاده از PH سنج (Macherey-Negel GmbH & CoKG, Germany) و ویسکوزیته آنها با استفاده از ویسکومتر (Brokfield, USA) بر حسب سانتی پویز (Centipoise) اندازه گیری شد (جدول ۱).

داده ها وارد نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ شدند. برای داده های کمی پیوسته، میانگین و انحراف معیار مشخص و جهت بررسی توزیع متغیرها به لحاظ نرمال بودن پراکندگی آنها، از آزمون کولموگروف اسمیرنف استفاده شد. سپس به منظور مقایسه ی استحکام باند برشی در چهار گروه مورد مطالعه از آنالیز واریانس یک طرفه استفاده گردید. سطح معناداری برای همه تحلیل ها، ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

جدول ۱: PH و ویسکوزیته اسید اچ های مورد بررسی

Etch-Rite	Ultra-Etch	Kimia	Morva-Etch	PH
۲	۱	۱	۲	
۳۲/۷۲	۱۴/۹۹	۱۰/۶۲	۳۹/۰۶	ویسکوزیته (cP)

نیز می شوند. براین اساس، ترکیبات ژلی اسید فسفریک ساخته شدند که عموماً شامل پلیمرهای هیدروکربن یا فوم سیلیکا به عنوان عوامل غلیظ کننده (Thickening) می باشند. این ترکیبات سیال نبوده ولی حالتی چسبناک داشتند که باعث می گردد به صورت توده ای روی سطح دندان قرار گرفته و به دلیل خشک شدن سریع، منجر به مسدود شدن مجرای سرنگ شوند. از این رو اسیدچ های جدید به صورت ژل آبی-اسیدی ساخته شدند که شامل اسید، کلونیدال سیلیکاسل و عامل غلیظ کننده آلی به صورت انتخابی هستند.^(۷)

کلونیدال سیلیکاسل به عنوان عامل غلیظ کننده باعث خاصیت تیکسوتروپیک ترکیب می شود، به طوری که ترکیب حاصل چسبناک نبوده و در عین حال به اندازه کافی سیالیت دارد که دهانه ی سرنگ با قطر کم را مسدود ننماید. عوامل غلیظ کننده آلی شامل کربوکسی متیل سلولز، پلی اتیلن اکساید و نمک های پلی آکرلیک اسید می باشند که معمولاً ۳-۱٪ درصد وزنی ترکیب اسیدچ را تشکیل می دهد. همچنین، ترکیبات اچ کننده می توانند حاوی اجزای دیگری مانند فلوراید، دای ها، متیلن بلو و یا عوامل ضد میکروبی باشند.^(۱۳)

هر چند ضریب انتشار اچ کننده های به صورت ژل ممکن است ۵۰۰ برابر کمتر از اچ کننده های مایع باشد.^(۳) اما Guba و همکارانش^(۱۴) نشان دادند استحکام باند برشی به دست آمده با سه نوع ویسکوزیتی مختلف اسید فسفریک، متفاوت نمی باشد.

همچنین Perdigao و همکارانش^(۱۵) در بررسی های خود به این نتیجه رسیدند هر چند مورفولوژی مینای اچ شده با ژل اسید فسفریک دارای عامل غلیظ کننده سیلیکا از ژل اسید فسفریک دارای عامل غلیظ کننده پلیمر متفاوت می باشد؛ اما تفاوت معنی داری در میزان استحکام باند بین

جدول ۳: مقایسه استحکام باند برشی در بین گروههای مختلف

P-value	گروه	گروه
< ۰/۰۰۱	Kimia	
< ۰/۰۰۱	Ultra-Etch	Morva-Etch
< ۰/۰۰۱	Etch-Rite	
۰/۹۸۵	Ultra-Etch	Kimia
۰/۸۴۸	Etch-Rite	
۰/۹۶۶	Etch-Rite	Ultra-Etch

بحث

دندانپزشکان همواره به دنبال راهی برای باند مناسب تر بین مینا و مواد رزینی بودند. امروزه اسید اچ های مختلفی با خصوصیات متفاوت در بازار دندانپزشکی ارائه شده اند و تمامی سازندگان آنها معتقد به برتری محصولات تولیدی خود در دستیابی به نتایج معتبر در کاربرد کامپوزیت رزین ها هستند. با توجه به قیمت مناسب تر و دسترسی بیشتر به انواع ایرانی؛ ضرورت مقایسه این عوامل با مارک های معتبر خارجی بیش از پیش احساس می گردد.

از عوامل مهم در میزان عمق اچینگ یا مقدار مینای سطحی برداشته شده، غلظت اسید و مدت زمان اچینگ است.^(۱۱) در تحقیق حاضر از اسید فسفریک با غلظت های ۳۷٪ (Kimia, Morva-Etch) ۳۸٪ (Etch-Rite) و ۳۵٪ (Ultra-Etch) استفاده شد. گزارش شده است که از نظر عمق اچینگ، همچنین استحکام اتصال و ریزش، اسید فسفریک با غلظت ۳۰٪ تا ۴۰٪ بهترین کارایی را دارد.^(۱۲) امروزه، محلول های اچ کننده متعددی به کار برده می شوند که از جمله آنها میتوان به اسید فسفریک ۴۰٪-۱۰٪ اشاره نمود که به صورت محلول آبی یا ژل به کار میرود. محلول های آبی خاصیت مرطوب کنندگی (Wettability) بالایی داشته و به راحتی شسته می شوند، البته ایراد عمده آنها سیالیت زیاد است که منجر به اچینگ سطح سالم دندان

این دو اسید وجود ندارد.

یافته های مطالعه حاضر نشان داد که تفاوت معنی داری در میزان استحکام باند برشی میان گروه Morva-Etch و سایر اسیداج ها وجود دارد. ممکن است ترکیبات متفاوت اسیداج های به کار رفته در این مطالعه موجب اختلاف استحکام باند برشی به مینای دندان شده باشد. با توجه به اینکه PH اسیداج ها در محدوده ی ۲-۱ بوده و مقدار PH اسید فسفریک Morva-Etch همانند PH اسید فسفریک Etch-Rite ۲ می باشد، به نظر نمی رسد PH اسیداج ها در میزان استحکام باند برشی تأثیر داشته باشد. هر چند فرتاش و همکارانش^(۱۶) در بررسی تأثیر PH های مختلف اسیداج بر میزان استحکام باند به مینای دندان به این نتیجه رسیدند که بیشترین نیروی باند مربوط به گروه هایی بود که با اسید فسفریک ۳۷٪ با $PH=0/4$ و پس از آن با $PH=1$ اچ شده بودند.

بررسی ویسکوزیتی اسیداج های مختلف نشان داد اسید فسفریک Morva-Etch نسبت به سایر اسیداج ها بیشترین میزان ویسکوزیته را دارد (جدول ۱). بنابراین به نظر می رسد میزان ویسکوزیته و چسبندگی بیشتر این اسیداج، موجب تأثیر بهتر این اسیداج بر مینای دندان و میزان استحکام باند برشی بیشتر شده باشد. در مطالعه فتح پور^(۱۷) نشان داده شد که اسید فسفریک ایرانی و خارجی تفاوت معنی داری در استحکام اتصال سطوح مینایی آماده سازی شده ندارند و نتایج کوتاه مدت استحکام اتصال حاصل با اسید ایرانی مناسب و در حد اسید خارجی می باشد. با این حال در این بررسی، شستن اسیداج های ایرانی از روی سطح دندان مشکل تر از اسیداج های خارجی بود که می تواند مربوط به چسبندگی بالای اسیداج های ایرانی باشد.

باند به مینا یک پروسه به نسبت ساده است که نیازمند

مسائل تکنیکی عمده یا دشواریهای خاص نمی باشد. در مطالعات لابراتواری استحکام باند برشی کامپوزیت به مینا در حدود ۲۰ مگا پاسکال محاسبه شده است. چنین استحکام باندی، گیر کافی برای طیف وسیعی از اعمال ترمیمی فراهم می نماید.^(۱۸و۱۹) گزارش شده است که استحکام باند در حدود ۱۷ مگاپاسکال برای مقاومت در برابر استرسهای انقباضی کامپوزیت ضروری است تا از دبانده شدن مارژینال در ترمیم ممانعت کند.^(۲۰)

در مطالعه حاضر، در گروهی که از اسیداج های Kimia، Ultra-Etch و Etch-Rite استفاده شد بود به ترتیب میزان استحکام باند برشی ۱۷/۸۱، ۱۷/۳۶ و ۱۶/۷۶ Mpa گزارش شد که از لحاظ آماری تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشتند. با توجه به مطالعه Eick^(۲۰) در این گروه ها میزان استحکام باند لازم جهت جلوگیری از دبانده ترمیم، وجود دارد. اما جهت دستیابی به استحکام باند ۲۰ مگا پاسکال به منظور اینکه بتواند گیر کافی برای طیف وسیعی از اعمال ترمیمی فراهم کند^(۱۸و۱۹)، می توان با استفاده از مواردی نظیر شیوه های مختلف آماده سازی سطح^(۲۱)، زمان اچینگ طولانی تر^(۲۲) میزان استحکام باند برشی را افزایش داد.

نجفی و همکارانش^(۲۳) در مطالعه ی خود پس از بررسی استحکام باند ریزبرشی نمونه های مینایی بعد از اچینگ با استفاده از اسیدهای Kimia، Morva-Etch، Ultra-Etch، Super Etch و Etch-Rite نشان دادند تفاوت آماری معنی داری بین مقادیر استحکام باند ریزبرشی نمونه ها به دنبال استفاده از اسیداج های مختلف وجود ندارد. این در حالی است که در مطالعه حاضر استحکام باند برشی در گروه Morva-Etch به طور معنی داری از سایر گروه ها بیشتر بود. ممکن است تفاوت در زمان اچ، نوع ماده اتصال دهنده و شرایط انجام آزمون استحکام باند در دو مطالعه موجب این اختلاف در نتایج شده باشد. در مطالعه نجفی

Rite، موجب تفاوت میزان استحکام باند برشی Morva-Etch با سایر اسیدهاچ ها شده باشد.

در همین راستا در تحقیق شیرمحمدی و همکارانش^(۲۷)، تفاوت مورفولوژیکی دیده شده در قسمتهای اچ شده با اسید Scotchbond (3M ESPE, USA) در مقایسه با اسید Kimia (Aghel manesh, Iran)، نظم و ترتیب بیشتر الگوهای اچینگ ایجاد شده توسط اسید Scotchbond و تشکیل شدن بیشتر رسوبات در قسمتهای اچ شده توسط اسید Kimia بود که این امر ممکن است باعث کاهش گیر رزین به مینا شود. مورد آخر هم اندازه گیری خوردگی بیشتر اسید Scotchbond توسط دستگاه آنالیز تصویری بود. با توجه به اینکه مطالعه شیرمحمدی و همکارانش^(۲۷) انجام شده است، ممکن است تغییر در ترکیب اسیدهاچ Kimia در طول سالهای گذشته میزان تشکیل رسوبات و اثرات منفی آن را به حداقل رسانده باشد. پناهنده و همکارانش^(۲۴) نیز در مطالعه ی خود بر عدم تشکیل رسوبات توسط اسیدهاچ های جدیدتر Kimia تأکید نموده اند. با توجه به محدودیتهای این مطالعه، پیشنهاد می شود علاوه بر استحکام باند، میزان ریزش بررسی و تاثیر باندینگهای مختلف نیز ارزیابی شود.

نتیجه گیری

بر اساس نتایج این مطالعه، اسیدهاچ Morva-Etch بیشترین استحکام باند برشی به مینا در میان سایر گروه ها را داشته است و سه اسیدهاچ Kimia، Ultra-Etch و Etch-Rite نیز استحکام برشی کافی جهت حفظ باند به مینا را ایجاد می کنند.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی به شماره A-10-757-10 مصوب شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان بوده و نویسندگان مقاله از کلیه کارشناسانی که در انجام این پژوهش یاری نموده اند؛ قدردانی می نمایند.

اسیدهاچ به مدت ۳۰ ثانیه استفاده شد و از Margin Bond به عنوان عامل اتصال دهنده استفاده شده بود.

در راستای نتایج این مطالعه Panahandeh و همکارانش^(۲۴) نیز که به بررسی in vitro اثر دو اسیدهاچ kimia و Etch-Rite بر ریزش ترمیمهای کامپوزیتی پرداختند به این نتیجه رسیدند که دو اسیدهاچ Kimia و Etch-Rite شرایط یکسانی در خصوص میزان ریزش ترمیم های کامپوزیتی دارند. با توجه به اینکه برخی مطالعات نشان داده اند بین استحکام باند و میزان ریزش ارتباط معناداری وجود ندارد^(۲۵)، بنابراین نتایج ریزش نمی تواند بیانگر میزان استحکام باند باشد.

نتایج مطالعه حاضر نشان دادند اسید ایرانی Morva-Etch به طور معنی داری بیشترین میزان استحکام باند برشی را با مقدار ۲۵/۸۹ Mpa در میان سایر اسیدهاچ ها دارد و به طور کامل می تواند گیر کافی برای طیف وسیعی از اعمال ترمیمی ایجاد کرده و در برابر استرسهای انقباضی کامپوزیت مقاومت کند.^(۱۸-۲۰)

در مطالعه ی رافعی^(۲۶) با بررسی تصاویر SEM و مقایسه الگوی اچ در اسیدهاچ های Morva-Etch، Kimia و Ultra-Etch مشخص شد الگوی ایجاد شده توسط اسید Ultra-Etch نظم بیشتری داشته و فرم یکنواخت تر و یکسانی از اچینگ منشورهای مینایی را نشان می دهد. همچنین Morva-Etch الگوی منظم تری نسبت به اسید Kimia ایجاد کرده بود که این نظم در چندین نمونه، با Ultra-Etch برابری می کرد. نواحی محیطی منشورها نیز در اسیدهاچ های Morva-Etch و Kimia خوردگی عمیق تری را نشان می دادند. بنابراین ممکن است منظم تر بودن الگوی اچ در Morva-Etch نسبت به اسیدهاچ Kimia و همچنین خوردگی عمیق تر نواحی محیطی منشورها ی مینایی در Morva-Etch نسبت به اسیدهاچ های Ultra-Etch و Etch-

منابع

1. Lopes GC, Thys DG, Klaus P, Oliveira GM, Widmer N. Enamel acid etching: a review. *Compend Contin Educ Dent* 2007; 28(1):18-24.
2. Summitt JB, Robbins JW, Schwartz RS. *Fundamentals of operative dentistry: a contemporary approach*. Chicago: Quintessence Pub; 2006.
3. Yoshida Y, Van Meerbeek B, Nakayama Y, Snauwaert J, Hellemans L, Lambrechts P, et al. Evidence of chemical bonding at biomaterial-hard tissue interfaces. *J Dent Res* 2000; 79(2):709-14.
4. Buonocore MG. A simple method of increasing the adhesion of acrylic filling materials to enamel surfaces. *J Dent Res* 1955; 34(6):849-53.
5. Van Landuyt KL, Kanumilli P, De Munck J, Peumans M, Lambrechts P, Van Meerbeek B. Bond strength of a mild self-etch adhesive with and without prior acid-etching. *J Dent* 2006; 34(1):77-85.
6. Pashley DH. The effects of acid etching on the pulpodentin complex. *Oper Dent* 1992; 17(6):229-42.
7. Barkmeier WW, Shaffer SE, Gwinnett AJ. Effects of 15 vs 60 second enamel acid conditioning on adhesion and morphology. *Oper Dent* 1986; 11(3):111-6.
8. Ben-Amar A, Cardash HS, Judes H. The sealing of the tooth/amalgam interface by corrosion products. *J Oral Rehabil* 1995; 22(2):101-4.
9. Fusayama T, Nakamura M, Kurosaki N, Iwaku M. Non-pressure adhesion of a new adhesive restorative resin. *J Dent Res* 1979; 58(4):1364-70.
10. Barekatin M, Farhad SH, Khabiry M, Kiani A. Effect of MTAD and two type of phosphoric acid on bond strength of resin composite to dentin. *J Isfahan Dent Sch* 2009; 5(2):69-74.
11. Pashley DH, Horner JA, Brewer PD. Interactions of conditioners on the dentin surface. *Oper Dent* 1992; 5:137-50.
12. Silverstone LM. Fissure sealants. Laboratory studies. *Caries Res* 1974; 8(1):2-26.
13. Perdigão J, Lambrechts P, van Meerbeek B, Tomé AR, Vanherle G, Lopes AB. Morphological field emission-SEM study of the effect of six phosphoric acid etching agents on human dentin. *Dent Mater* 1996; 12(4):262-71.
14. Guba CJ, Cochran MA, Swartz ML. The effects of varied etching time and etching solution viscosity on bond strength and enamel morphology. *Oper Dent* 1994; 19(4):146-53.
15. Perdigão J, Denehy GE, Swift EJ Jr. Silica contamination of etched dentin and enamel surfaces: a scanning electron microscopic and bond strength study. *Quintessence Int* 1994; 25(5):327-33.
16. Fartash Tolooa MH. Comparison of the effect of different pHs of 37% phosphoric acid on the bond strength of composite to enamel. *J Mashhad Dent Sch* 2001; 25(1-2):46-51.
17. Fathpour K, Samimi P. Enamel shears bond strength of three of type phosphoric acid. [Doctorate Thesis]. Isfahan: Isfahan University of Medical Sciences; 2001.
18. Senawongse P, Sattabanasuk V, Shimada Y, Otsuki M, Tagami J. Bond strengths of current adhesive systems on intact and ground enamel. *J Esthet Restor Dent* 2004; 16(2):107-15.
19. Davidson CL, de Gee AJ, Feilzer A. The competition between the composite-dentin bond strength and the polymerization contraction stress. *J Dent Res* 1984; 63(12):1396-9.
20. Eick JD, Robinson SJ, Byerley TJ, Chappelow CC. Adhesives and nonshrinking dental resins of the future. *Quintessence Int* 1993; 24(9):632-40.
21. Malekipur MR, Shirany F, Hurmehr Z. Evaluation of the effect of surface treatments on shear bond strength of repaired silorane-based composites. *J Mashhad Dent Sch* 2016; 40(3):259-68.
22. Barkmeier WW, Erickson RL, Kimmes NS, Latta MA, Wilwerding TM. Effect of enamel etching time on roughness and bond strength. *Oper Dent* 2009; 34(2):217-22.
23. Najafi M. The effect of different acid etching on enamel bond strength. [Doctorate Thesis]. Tehran: Shahid Beheshti University of Medical Sciences; 2011.
24. Panahandeh N, Irvani M, Halalizadeh Z. Comparison of the effect of two different etching acids on microleakage of composite restorations in vitro. *J Shahid Beheshti Univ Med Sci* 2013; 31(4):199-205.
25. Sachdeva P, Goswami M, Singh D. Comparative evaluation of shear bond strength and nanoleakage of conventional and self-adhering flowable composites to primary teeth dentin. *Contemp Clin Dent* 2016; 7(3):326-31.
26. Rafei B. Comparing the patterns of enamel etching by two Iranian acid-etches an one foreign standard acid-etch: In vitro. [Doctorate Thesis]. Zanjan: Zanjan University of Medical Sciences; 2019.
27. Shir Mohammady N. SEM evaluation of etching pattern of two type of phosphoric acid. [Doctorate Thesis]. Isfahan: Isfahan University of Medical Sciences; 2001.